

LA PASQUA DE LA CREACIÓ

Benvolguts diocesans:

El missatge del Papa Francesc per aquesta Quaresma posa l'accent en que tota la creació desitja també celebrar amb nosaltres la Pasqua. Diu Sant Pau que "la creació, expectant, està esperant la plena manifestació dels fills de Déu" (Rm 8, 19). En efecte, la creació desitja molt obrir-se a una nova forma de vida. Ella es troba sotmesa a "la servitud de la corrupció" perquè es troba en un estat de mortalitat.

Ara bé, correspon a l'ésser humà dur a terme la redempció de la creació. Tot el món no material està lligat al destí de l'ésser humà. La carn del món és inseparable de la carn de l'home. Tota la creació està cridada a sortir, juntament amb nosaltres, "de l'esclavitud de la corrupció per entrar a la gloriosa llibertat dels fills de Déu" (Rm 8,21).

Ho podem fer si vivim la creació com un do que Déu ha posat a les nostres mans. Podem cooperar amb la salvació del món creat si vivim una nova relació amb la natura. Per a això cal abandonar el "antropocentrisme despòtic" que aïlla a l'ésser humà i el col·loca per sobre de la creació (cf. LS 68) i sentir-nos part d'una sola família, en què "tots els éssers ens necessitem els uns als altres" (LS 42). Nosaltres som administradors, però no amos de la naturalesa; no som els seus creadors.

El teòleg ortodox Joannis Zizioulas diu que l'ésser humà és el sacerdot de tot l'univers que té com a missió oferir a Déu tota la creació. Per ser corporal i espiritual, l'ésser humà pot ser mediador entre el món material i Déu i pot oferir a Déu tota la creació. Això exigeix que l'home tracti la creació com una realitat que no li pertany, sinó que està destinada a Déu, on troba la seva plenitud.

Quan l'ésser humà viu en comunió amb Déu, es posa també en comunió íntima amb tota la creació. I s'eleva, com Francesc d'Assís, un càntic de lloança a Déu en nom de totes les criatures: "les criatures totes, lloeu al meu Senyor". Algú com sant Francesc -diu el Papa- ha estat transfigurat en tot el seu ésser -Esperit, ànima i cosper l'amor de Crist i, per això, està unit a totes les criatures.

També nosaltres podem ser sacerdots de la creació i convertir el món en una gran acció de gràcies a Déu. Mitjançant la contemplació, la pregària i l'art podem fer que la creació lloï el Senyor. En una ocasió Teilhard de Chardin no va tenir possibilitat de celebrar Missa perquè es trobava al front, en els boscos de Aisne. Va pensar llavors que podria consagrar tot l'univers a Déu i celebrar la "Missa sobre el món". Va escriure una preciosa oració que comença així: "no tinc jo el teu sacerdot ni pa, ni vi, ni altar, vaig a estendre les meves mans sobre l'Univers i prendre la seva immensitat com a matèria del meu sacrifici". Aquell jesuïta i científic havia descobert una cosa molt important: que, si volem, els éssers humans podem conduir la creació fins a Déu.

† Francesc Conesa Ferrer
Bisbe de Menorca